

PARET DE LES BAGASSES

ESPERÓ VIDAL-FARRENY-ALBIR (MD) 210m

Oberta l'any 1975 per en Joan Vidal, en Joan enric Farreny i l'Emili Albir.

Escalada clàssica semi-equipada, barreja plaques i diedres. Roca bona en general amb algun punt tendre aquí i allà. Per sobre de la Falsa Feixa hi ha 3 tirades més no ressenyades en aquest croquis.

Material: 15 cintes, Camalots del #0.4 al #3, Aliens del gris al taronja, alguna baga per savines i un discret joc de tascons..

Abans de la febre oberturista que patí Terradets a la dècada dels 80 l'Esperó Vidal-Farreny-Albir era una de les vies que albergava més dificultats de la paret. Repetint-la no deixa de sorprendre com a l'any 1975 3 nanos que cap d'ells arribava als 22 anys s'atreuen amb aquella línia tan agosarada i plena d'incertesa; sens dubte un bany d'humilitat pels repetidors actuals i la prova fefaent que l'escalada ha canviat de cap a peus i el que abans era un problema pràcticament irresoluble ara és un dia d'escalada com tants d'altres.

I d'aquests primers ascencionistes, sobretot per la passió amb què tants cops el benvolgut Jordi Vidal me n'ha parlat, aprofito per recordar la figura d'en Joan Enric Farreny i Sistac, mort prematurament als 23 anys al Couloir de Gaube. A banda de biòleg i membre del C.A.D.E en Joan Enric escriví diferents articles de divulgació científica, muntanyisme i de caràcter més literari. Però per sobre de tot destaca el llibre "Del bruc a l'extraplom" una petita joia que esdevé tota una lliçó de vida d'una ment preclara que marxà massa aviat; una delícia de la primera a la darrera plana. Valgui un petit tastet:

"La muntanya no es domina, es comprèn. No es tracta de cap força salvatge que calgui civilitzar, ni d'un camp de lluites violentes i heroïques. Cada petit detall, irrisori potser, val molts anys de vida. Per això és bo atansar-s'hi sense fer remor i amb el cap despert, a punt d'aprendre. I és llavors quan un fracàs no representa un desengany, sinó una lliçó molt profunda. Caldria esbrinar si, fins i tot, no formem part, una mica, d'aquesta muntanya; si no fos així, no entendríem aquest tornar-hi, aquesta recerca diumenge rere diumenge. Potser esperem que, qualsevol dia, tot superant una balma, o penjants en una aresta, ens vingui a la ment la resposta a tots els nostres dubtes, a aquesta insatisfacció permanent que portem dins"

- **Via:** Esperó Vidal-Farreny-Albr
- **Zona:** Terradets – Paret de les Bagasses
- **Dificultat:** 6a (MD+)
- **Dificultat obligada:** V+
- **Llargària:** 210 metres
- **Exposició:** Mitjà
- **Compromís:** Mitjà/baix
- **Equipament:** Semi-equipada amb parabolts i claus
- **Material:** 15 cintes, Camalots del #0.4 al #3, Aliens del gris al taronja, alguna baga per savines i un discret joc de tascons
- **Orientació:** Sud
- **Valoració:** ****

Aproximació:

Deixem el vehicle a la zona de lleure de la Font de les Bagasses i creuem el riu pel pont romà. Remuntem fins la via i creuem el túnel de la dreta, quan sortim continuem fins abans d'arribar al següent tunel, en aquest punt prenem un corriol que voreja la paret fins trobar el peu de via, inicials quasi imperceptibles gravades a la roca.

La via:

Escalada clàssica semi-equipada i restaurada. Barreja trams de placa i diedres. En general la roca és bona, tot i que anem trobant zones on cal ser més curós. Totes les tirades són boniques i exigents a l'hora. Per sobre de la falsa feixa hi ha 3 tirades més no ressenyades a la topo i molt poc freqüentades.

Descens:

Des de la falsa feixa seguim les sirgues fins que sortim de la paret. Continuem per la fresa sense problemes fins a la carretera i d'allà a la Font de les Bagasses.